

KVELDSTANKER til 30.jan. av Helga Hugdal.

"SER DU NED PÅ MEG?"

"Vi kan håpe på, og be om, at det blir tatt riktige valg og respektfulle avgjørelser i livets veikryss."

"Ser du ned på meg?" spurte hun den gangen for ca.26 år siden.

"Nei, jeg ser ikke ned på NOEN," svarte jeg. "Og dessuten har jeg mer enn nok med å forsøke å leve riktig selv."

"Ser du ned på meg NÅ?" spurte hun flere år senere. Hennes situasjon var ikke blitt lettere eller mer oversiktlig. Og hun hadde ikke greid å "ta seg sammen" der jeg gjerne hadde sett en forandring, også i respekt for henne selv. Og der hun selv hadde ønska en forandring. Men forandringen kom ikke. Viljen eller tanken var der, i alle fall av og til. Men den sterke viljen og innsatsen som kunne føre til et oppgjør og en ny kurs, DEN var ikke der.

"Ser du ned på meg nå?" spurte hun for få dager siden. Etter at jeg igjen hadde lytta til historier som ikke tålte dagens lys eller naboers innsyn.

"Nei, jeg gjør ikke det. Men jeg skulle ønske, for DIN del, og for dine nærmestes del, at det kom en forandring nå," svarte jeg.

Hvordan det går videre? Det vet vi ikke. Det er vel grunn til å tro at det ikke går så veldig bra. Og samtidig: Vi har ikke lov til slippe HÅPET. Vi kan håpe på, og be om, at det blir tatt riktige valg og respektfulle avgjørelser i livets veikryss.

Lettvinte ord og løsninger? Nei, dyrt kjøp erfaring fra en som lytter til mange livshistorier og som selv står foran disse valga mellom riktig og galt, godt og vondt. Eller enda vanskeligere: Disse valga mellom det som er minst feil og nest minst feil, eller mellom det riktige og det som muligens er riktig. Osv. Ingen kan si at alle livets veikryss har enkle piler som klart forteller anbefalt retning videre. Vi må selv, hver enkelt, arbeide med vår samvittighet, vår respekt, vårt håp, vår vilje – og av og til bekjempe kortsiktig egenhevdelse eller "minste motstands vei". Og ja, jeg skal være ærlig på at jeg kan få lyst til å riste enkelte litt. Bare LITT. Men se ned på? Nei, til det kjenner jeg vår felles menneskenatur for godt. Og jeg kjenner Han som levde som et eksempel – nettopp for hver enkelt som basker med jordkropp og kortsiktige jordtanker.

Lykke til, til deg og meg!

Helga Hugdal.